

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/38/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8318010184
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8318010184.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr.

Petra Farkaša, sudcov JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19.05.2022, v trestnej veci obžalovaného T. H. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. h/, § 139 písm. e/ Tr. zákona o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/34/2018 zo dňa 28.07.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného T. H..

odôvodnenie:

Okresný súd Humenné napadnutým rozsudkom sp. zn. 2T/34/2018 zo dňa 28.07.2021 uznal obžalovaného T. H. za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h/ Tr. zákona, ktorý spáchal tak, že

- dňa 13. 12. 2016 v čase okolo 10.35 hod viedol osobné motorové vozidlo zn. Ford Focus e. č. HE-760BO po ulici Laboreckej v Humennom smerom od čerpacej stanice OMV k nákupnému centru BILA a na priechode pre chodcov pri Tatrabanke zrazil cyklistu U. N., nar. 09.04.1945, sediaceho na bicykli, ktorý prechádzal po priechode pre chodcov smerom od železničnej zastávky mesto Humenné k Tatrabanke takým spôsobom, že cyklista s bicyklom narazil za predné ľavé koleso osobného motorového vozidla, následne z bicykla spadol a utrpel zranenia a to pertrochanterickú zlomeninu stehennej kosti vpravo s posunom, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia v trvaní 180 dní, počas ktorej mohol byť obmedzený v obvyklom spôsobe života, čím ako vodič porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c/ Zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov.

Za to mu súd uložil podľa § 157 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j/, l/, n/, § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona obžalovanému výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienenečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určil skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zákona uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 1 (jedného) roka.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku poškodeného U. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M., E. XXXX/XX s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Dňa 11.08.2021 obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu podal odvolanie. Obhajca konštatuje, že celý rozsudok považuje za nezákonný a nedôvodný, pretože skutočnosti v ňom uvádzané sa nezakladajú na pravde a nesúhlasí s vyhodnotením príčin dopravnej nehody.

Obhajca odôvodnil svoje odvolanie podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 07.12.2021, kde konštatuje, že skutočnosti uvádzané v rozsudku sa nezakladajú na pravde, nesúhlasí s vyhodnotením príčin

dopravnej nehody zo strany súdu. Rozsudok je neúplný, nejasný v skutkových zisteniach súdu prvého stupňa, ktorý sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a má za to, že nebol zistený skutkový stav bez dôvodných pochybností. Obžalobu považuje za nezákonnú, zmätočnú a nelogickú, pretože skutková veta obžaloby nekorešponduje s rozsiahlym dokazovaním jednak v prípravnom konaní a jednak v konaní pred súdom. V obžalobe sa uvádza, že obžalovaný zrazil cyklistu takým spôsobom, že cyklista s bicyklom narazil na predné ľavé koleso obžalovaného. Nemohol ho teda zraziť, keď sa uvádza, že cyklista narazil do obžalovaného. Poukazuje na záznam z dopravnej nehody zo dňa 13.12.2016, kde je ako príčina dopravnej nehody uvedené porušenie osobitných ustanovení o cyklistoch. Tento záznam bol vyhodnotený na základe skutočností zadokumentovaných bezprostredne po dopravnej nehode. Poukazuje na skutočnosť, že vyšetrovateľ PZ po skončení prípravného konania podal v tejto trestnej veci návrh na zastavenie trestného stíhania voči obžalovanému, nakoľko vyhodnotil ako príčinu dopravnej nehody nesprávny spôsob jazdy poškodeného sediac na bicykli a odrážajúc sa nohami, pretože sa pohyboval spôsobom, ktorý mu zákon výslovne zakazuje. V rámci vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní dňa 28.07.2021 znalec Doc. Ing. Pavol Kohút, PhD. vo svojej výpovedi uviedol, že technika jazdy cyklistu - poškodeného U. N. bola v rozpore s pravidlami cestnej premávky, teda nebolo jednoznačne preukázané, že vinníkom dopravnej nehody je obžalovaný, preto má za to, že v zmysle zásady „in dubio pro reo“ s poukazom aj na znalecký posudok Ing. Saba mal byť obžalovaný spod obžaloby oslobodený.

Obhajca upriamuje pozornosť na materiálny korektív, ktorý mal byť podľa jeho názoru v jeho prípade použitý pri posudzovaní závažnosti konania obžalovaného. V tejto súvislosti poukazuje na komentár k § 10 ods. 2 Tr. zákona v zmysle, ktorého pri prečinoch Trestný zákon okrem formy zavinenia ustanovuje aj skúmanie závažnosti trestného činu, ktorá je jeho materiálnou stránkou. Závažnosť je definovaná ako taxatívny výpočet okolností potrebných na posúdenie vymedzenia prečinu. Týmito okolnosťami sú spôsob spáchania a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný a miera zavinenia a pohánka. V prípade negatívneho vymedzenia prečinu z hľadiska závažnosti prichádza do úvahy postúpenie veci alebo zastavenie trestného stíhania a také rozhodnutie tvorí prekážku právoplatného rozhodnutia (R56/1972, R 3/1974) Vzhľadom na vyššie uvedené zákonné ustanovenia má za to, že konajúci súd nesprávne aplikoval na danú vec materiálny korektív, pretože pri zohľadnení miery zavinenia prečinu mal brať do úvahy hlavne závery znaleckých posudkov, teda aj skutočnosť, že na dopravnej nehode sa prevažne podieľal sám poškodený, čo z pohľadu uplatnenia materiálneho korektívu nie je nepatrnou skutočnosťou.

Vzhľadom ku všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam žiada, aby odvolací súd zrušil rozsudok Okresného súdu Humenné a vrátil vec súdu prvého stupňa na nové pojednanie a rozhodnutie. Dňa 20.12.2021 poškodený doručil súdu svoje stanovisko k odvolaniu obžalovaného. Konštatuje, že skutočnosti uvádzané v odvolaní sa nezakladajú na pravde. Dňa 13.12.2016 pohyboval sa po meste Humenné. K predmetnému miestu nehody došiel ako cyklista, pred priechodom pre chodcov z bicykla zostúpil a spolu s viacerými ľuďmi, ktorí chceli prejsť cez cestu v smere od malej železničnej stanice Humenné mesto k budove, kde je umiestená Tatra banka v Humennom dali prednosť idúcim vozidlám po ceste. Keď už z ľavej aj z pravej strany nešli žiadne vozidlá začal prechádzať cez priechod pre chodcov nie ako cyklista, ale ako chodec, ktorý sa pridržiaval bicykla. Prešiel časť odbočovacieho pruhu, následne prešiel celý jazdný pruh a keď vchádzal do ďalšieho jazdného pruhu vtedy vodič T. H. ho zachytil vozidlom. Keď stratil stabilitu spadol na zem. Teda na priechode pre chodcov ho zrazil. S vozidlom zastavil dosť ďaleko za priechodom pre chodcov a následne sa s vozidlom presunul na vľavo nachádzajúce sa parkovisko mimo vozovky. Utrpel závažné zranenia, na ktoré sa liečil dlhšiu dobu. Z vykonaného dokazovania hlavne všetkých výsluchov, na základe znaleckého posudku bolo jednoznačne preukázané, že T. H. ho zrazil na priechode pre chodcov, pretože ho dostatočne nevidel a nevenoval sa riadeniu vozidla. Ak by ho na priechode videl, tak by s vozidlom zastavil a k nehode by nedošlo. Zo strany obžalovaného badať zjavné snahy o zavádzanie v trestnom konaní, snaží sa vec nie objasniť, ale vytvára účelové prekážky ako je zmena a výmena právneho zástupcu, účelový znalecký posudok, zavádzanie OČTK počas celého vyšetrovania. Na priechode pre chodcov sa pohyboval normálne, za denného svetla, priemernou rýchlosťou, normálne oblečený, je vyššej postavy a prešiel veľkú časť cez priechod pre chodcov a do dnešného dňa nevie pochopiť, prečo vodič T. H. s vozidlom nezastavil, ale ho na priechode zachytil a zrazil. Zo strany obžalovaného nebola prejavovaná žiadna ľútosť, nikdy sa mu neospravedlnil, pričom on mal obrovské zdravotné problémy, má trvalé následky a je nemysliteľné, že po piatich rokoch od nehody vec nie je uzavretá, keďže jemu sa nestalo nič s vozidlom a on ako poškodený trpel a znášal obrovské následky. Je možné, že páchatel' bude aj do budúca vytvárať

prieťahy a pravdepodobne, že je starý a chorý, kde môže aj čoskoro zomrieť on ako páchatel' ostane nepotrestaný. Pravdepodobne sa spravodlivosti vyhne. Žiada odvolací súd, aby vecou sa objektívne zaoberal a čo najskôr spravodlivo rozhodol. Záverom podotkol, že vodič T. H. s vozidlom neostal stáť na mieste po nehodovom deji, ale s vozidlom odišiel na priľahlé parkovisko, neposkytol mu žiadnu pomoc. Nevie doteraz z akého dôvodu po nehode s vozidlom neostal stáť na mieste a tým pravdepodobne chcel zmařit vyšetovanie a objektívne zistenie príčin tejto dopravnej nehody. Podľa jeho názoru vodič sa musí správať v cestnej premávke, tak aby nikoho neohrozil, nezrazil na normálnej ceste a nie to ešte na priechode pre chodcov. Zároveň žiadal o rozhodnutie v adhéznom konaní o bolestnom, ktoré je nespochybniteľne preukázané znaleckým posudkom MUDr. Dušanom Sukovským, ktorého výšku si uplatňuje podľa bodového ohodnotenia.

Na základe riadne a včas podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktorý im predchádzal. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihľadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Na základe tohto preskúmania krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného T. H. nie je dôvodné.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Humenné podal obžalobu na T. H. dňa 09.03.2018 pre skutok, ktorý právne kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h/ Tr. zákona, 139 písm. e/ Tr. zákona.

Súd prvého stupňa na hlavných pojednávaniach vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného T. H., výsluchom svedka poškodeného U. N., znaleckým dokazovaním znalcami Ing. Ladislavom Sarvašom Ing. Jánom Sabom, znaleckým posudkom Ústavu súdneho inžinierstva Žilina - Doc. Ing. Pavol Kohút, PhD., znaleckým posudkom MUDr. Dušana Sukovského z odboru zdravotníctva a listinnými dôkazmi, ktoré boli zabezpečené v štádiu prípravného konania.

Súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí podrobne poukázal na jednotlivé dôkazné prostriedky a skutočnosti vyplývajúce z týchto dôkazných prostriedkov.

Na základe vykonaného dokazovania súd prvého stupňa konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h/ Tr. zákona.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že vyhodnotil všetky vykonané dôkazy jednotlivo vo vzájomnej súvislosti v zmysle § 2 ods. 12 Tr. poriadku. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že v základe skutkové okolnosti tak, ako pri zachovaní totožnosti skutku uvedeného v obžalobe sa stali. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej mu z jeho postavenia vodiča (plne sa nevenoval vedeniu vozidla, nesledoval situáciu v cestnej premávke), teda spôsobením dopravnej nehody poškodenému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví. Lekárskymi správami a znaleckým posudkom bolo jednoznačne preukázané, že adekvátna doba liečenia pri takomto o poranení je 180 dní. Podľa názoru súdu prvého stupňa ak by obžalovaný ako vodič vozidla skutočne plne sa venoval vedeniu vozidla a dôsledne sledoval situáciu v cestnej premávke na uvedenom frekventovanom priechode pre chodcov tak, ako to upravuje ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c/ Zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, tak by k zrážke s poškodeným nedošlo. Na druhej strane však podľa názoru súdu, ak by poškodený prechádzal, hoci aj takým spôsobom, ktorý uviedol pri prechode cez priechod pre chodcov a tiež sa plne venoval sledovaniu v cestnej premávke, teda pozrel sa pred vstupom na priechod pre chodcov na obe strany, tak určite by musel si všimnúť, že z pravej strany mu prichádza vozidlo, a ak by išiel predpísaným spôsobom, tak určite aj on mal a mohol zastaviť, tak aby k nehode a zrážke s motorovým vozidlom nedošlo, ak teda poškodený tvrdí, že sa pozrel na svoju pravú stranu zo smeru odkiaľ prichádzalo motorové vozidlo, ktoré riadil obžalovaný a nič nevidel, tak to nemôže byť pravdou, lebo toto vozidlo podľa záverov znalcov už bolo v čase v takej blízkosti, že ho vidieť mal a mohol. Zo záveru znaleckého posudku Ústavu súdneho inžinierstva v Žiline je totiž zrejmé, že nutnou podmienkou pre vznik dopravnej nehody bolo súčasné spolupôsobenie nesprávnej techniky jazdy vodiča vozidla Ford a nesprávnej techniky jazdy bicyklistu a ak by čo len jeden z účastníkov predmetnej dopravnej nehody sa pohyboval technicky správne potom by k dopravnej nehode nedošlo. Na základe toho súd dospel k záveru a má za to, že na vzniku dopravnej nehody majú podiel obidvaja účastníci dopravnej nehody.

Na základe vykonaného dokazovania predovšetkým znaleckého - znaleckého posudku vypracovaného Ústavom súdneho inžinierstva v Žiline, ktorý v podstate potvrdzuje závery znalca Ing. A Sarvaša z odboru cestnej dopravy dospel k presvedčeniu, že obžalovaný sa dopustil konania a to skutku kvalifikovaného ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zákona. Obžalovaný svojím konaním naplnil všetky pojmové znaky vyššie uvedeného prečinu ublíženia na zdraví po stránke objektívnej ako aj subjektívnej na základe čoho ho uznal vinným zo skutku tak, ako je uvedený vo výroku rozsudku súdu prvého stupňa. Ku takémuto konečnému rozhodnutiu sa dopracoval súd prvého stupňa po vykonaní všetkých vykonaných dôkazov, ktoré preukazujú spáchanie žalovaného skutku. Na rozdiel od prokurátora dospel k záveru, že obžalovaný svojím konaním porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c/ Zákona č. 8/2009 o cestnej premávke a zo skutku vypustil tú časť, že obžalovaný mal porušiť aj ustanovenie § 20 ods. 1 Zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, lebo obžalovaný išiel a pokračoval v jazde po hlavnej ceste a neprechádzal cez križovatku.

Krajský súd s týmito závermi súdu prvého stupňa sa v celom rozsahu stotožnil. Je potrebné v prvom rade zdôrazniť aj tú skutočnosť, že prokurátor v obžalobe právne kvalifikoval konanie obžalovaného aj tak, že trestný čin bol spáchaný na chránenej osobe. Krajský súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa postupoval správne, ak tento kvalifikačný moment neuznal, pretože nebola preukázaná subjektívna stránka na strane obžalovaného, že by mal vedomosť o veku obžalovaného v čase spáchania skutku. Samotné vyjadrenie veku obžalovaného jeho dátumom narodenia tak, ako je uvedený v skutku nemožno odôvodňovať, že došlo k spáchaniu trestného činu na chránenej osobe bez uvedenia bližších skutkových okolností.

K samotným odvolacím námietkam obžalovaného krajský súd dodáva, že nejde o nové skutočnosti tieto námietky boli prezentované už v štádiu hlavného pojednávania a de facto po tom čo bolo vykonané dokazovanie znaleckým posudkom znalcom z odboru cestnej dopravy Ing. Sarvašom a následne obhajoba predložila po podaní obžaloby znalecký posudok spracovaný znalcom z odboru cestnej dopravy Ing. Jánom Sabom, vzhľadom na rozdielne závery týchto znaleckých posudkov súd prvého stupňa postupoval tak, že do konania pribral Ústav súdneho inžinierstva v Žiline.

Ústav súdneho inžinierstva v Žiline podrobne analyzoval nielen dopravnú nehodu, ale aj závery oboch znaleckých posudkov. Ustálil svoj záver, ktorý sa týka príčin dopravnej nehody tak, ako to vyjadril súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí a poukázal na mieru jednotlivých porušení, tak na strane obžalovaného ako vodiča a aj na strane poškodeného ako cyklistu, ktorý prechádzal atypickým spôsobom cez priechod pre chodcov so svojím bicyklom.

Závery znaleckých posudkov a predovšetkým záver Ústavu súdneho inžinierstva v Žiline sa premietol v právnych úvahách súdu prvého stupňa, na ktoré krajský súd už poukázal.

Obhajoba v rámci odvolacích námietok sa domáhala aj uplatňovania materiálneho korektívu vo vzťahu žalovanému prečinu. Tu je potrebné uviesť, že súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí už zohľadnil aj materiálny korektív prečinu, poukázal na to na strane 7 napadnutého rozsudku. Je potrebné uviesť, že súd prvého stupňa vo svojom rozsudku sa podrobne vysporiadal všetkými podstatnými náležitosťami. Mal na zreteli aj tú skutočnosť, že pri dopravnej nehode tým slabším prvkom v cestnej premávke je práve cyklista, aj keď sa pohyboval nesprávnym spôsobom, pretože v osobe poškodeného nešlo o typického cyklistu, ale išlo o osobu, ktorá sa prevážala na bicykli cez priechod pre chodcov, no pohyb nebol zabezpečený cez mechanické prevodové zariadenie, ale bicykel bol používaný ako odrážadlo, aj keď samotný poškodený už vo svojom vyjadrení k odvolaniu obžalovaného spochybňuje aj svoje prvotné tvrdenia a tvrdí, že bicykel tlačil. Krajský súd je toho názoru, že súd prvého stupňa vychádzal správne z vykonaného dokazovania a hodnotil spôsob pohybu cyklistu tak, ako bol ustálený v prípravnom konaní a v neposlednom rade bol aj predmetom znaleckého skúmania znalcami z odboru cestnej dopravy.

Nepochybil súd prvého stupňa pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Zhodnotil nielen osobu obžalovaného, ustálil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, mal na zreteli aj porušenie dôležitej povinnosti tak, ako to vyjadril vo svojom rozhodnutí.

Na základe zohľadnenia všetkých zásad pre ukladanie trestu súd prvého stupňa a dospel k správne záveru, že účel trestu, ktorý je uvedený v § 34 ods. 1 Tr. zákona sa u obžalovaného dosiahne trestom odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, teda v trvaní 12 mesiacov.

Súd prvého stupňa postupoval správne, keď po zohľadnení osoby obžalovaného, vzhľadom na skutočnosť, že ide o nedbanlivostný prečin, dospel k záveru, že sú splnené podmienky pre podmienené odloženie výkonu tohto trestu.

Krajský súd sa stotožnil aj so záverom súdu prvého stupňa, že skúšobná doba v trvaní 18 mesiacov, teda nad dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby je dobou primeranou a postačujúcou.

Súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí poukázal na porušenie dôležitej povinnosti na strane obžalovaného ako vodiča, teda je na mieste aj uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov. Pri tomto rozhodovaní mal na zreteli nielen samotné porušenie, ktoré bolo ustálené na strane obžalovaného ako vodiča, ale aj vysokú mieru spoluzavinenia zo strany poškodeného a dospel k správne záveru, že účel tohto trestu zákazu činnosti je možno dosiahnuť trestom na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Poškodený uplatnil nárok na náhradu spôsobenej škody. Vo svojom vyjadrení k odvolaniu obžalovaného sa domáhal, aby bolo v adhéznom konaní rozhodnuté o uplatnenom nároku na náhradu spôsobenej škody. Súd prvého stupňa postupoval správne, keď poukázal na vysokú mieru spoluzavinenia, tak zo strany poškodeného na vzniku tejto kolíznej situácii, teda na vzniku aj poranení, ktorý utrpel pri dopravnej nehode. Správne postupoval súd prvého stupňa, keď poškodeného s uplatnením nárokov na náhradu spôsobenej škody odkázal na civilný proces, pretože v ďalšom konaní je potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje rámec trestného konania.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Uznesenie bolo prijaté jednohlasne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.